

«Comunitat de població en resistència» busca full de ruta

David Fernández, Pilar Calvo, Joan Tardà, Sonia Andolz i Xavier Domènech reflexionen amb mirada llarga i autocrítica sobre el procés català, durant la presentació de la revista de NacióDigital i Sàpiens sobre la sentència de l'1-O

Els ponents de l'acte, durant la presentació de la revista sobre la sentència de l'1-O. | Josep Maria Montaner

El sobiranisme busca estratègia en l'etapa post-sentència. Dirigents i exdirigents dels diferents espais que defensen l'autodeterminació i experts en la matèria han reflexionat sobre l'escenari que s'obre amb mirada llarga i autocrítica, un fet que semblava impensable en un escenari pre-electoral com l'actual. Ho han fet en la presentació de la revista elaborada entre **NacióDigital** i Sàpiens sobre la sentència de l'1-O

(<https://www.naciodigital.cat/grans/temes/1304/judici/historia/sapiens/amb/naciodigital>), en una sala Bohigas de l'Ateneu Barcelonès plena a vessar, durant un acte moderat per la periodista Sara González.

[nointext]

Ha obert foc l'historiador i exlíder dels comuns Xavier Domènech, qui ha reconegut no tenir una proposta tancada, ja que "tota teoria s'ha de relativitzar molt", tot recordant que Lenin, en una conferència a Ginebra el 1917, va afirmar que ell no veuria la revolució, però faltava tan sols un mes per a la Revolució Russa.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ZrNHwsjtbwk>

En tot cas, ha identificat una "desconnexió brutal d'una part de la societat catalana respecte l'Estat" i ha pronosticat que "la independència està lluny, però l'independentisme encara pot créixer

molt". En aquest marc, ha rebut tres principis: fer-se forts com a societat tant a nivell civil com a les institucions; reforçar els consensos mínims, els quals poden ser multiplicadors; i no donar cap excusa perquè les teories de la fractura emeses de l'Estat es facin certes.

[noticia]190097[/noticia]

La politòloga especialista en conflictes Sonia Andolz ha assenyalat que "ha mancat una anàlisi a llarg termini sobre resolució de conflictes" per part de tots els bàndols i, per exemple, ha opinat que "l'independentisme es va capficar molt en l'1-O, el qual havia de ser una eina per decidir el propi futur, no un objectiu" en si mateix. Igualment, ha apuntat que hi ha una "manca de cultura democràtica a l'Estat, mentre que la societat catalana s'ha apoderat molt els darrers anys", cosa que provoca que "no es pressiona els líders espanyols per resoldre per la via política el conflicte" des de la resta de l'Estat.

L'exportaveu d'ERC al Congrés Joan Tardà ha demanat no creure en impossibles i ha recordat que, fins que no va caure la monarquia, Catalunya no va poder negociar una autonomia, motiu pel qual ha cridat a "fer inevitable un escenari de diàleg i negociació, perseverar com ho van fer els republicans irlandesos" fins que van aconseguir signar els Acords de Divendres Sant. Així mateix, ha admès que l'independentisme no ha "internacionalitzat prou la causa perquè els governs no deixin de dir que aquesta no és una qüestió domèstica" i ha situat com a prioritat "construir noves majories governamentals i parlamentàries que permetin exercir l'autodeterminació".

Pilar Calvo, membre de la direcció de la Crida, ha assenyalat que, tal com recullen les enquestes, dos terços de la societat catalana no veu justa la sentència, la qual "marca què passarà amb Traperó o les euroordres". "No hi ha via per a la desafecció, malgrat que hi hagi desconfiança davant la classe política", ha asseverat tot confiant que la mobilització és indefugible, atès que "la greu situació aniquila qualsevol intent de desafecció" com la que va identificar José Montilla.

L'estratègia i els partidismes

El periodista i exdiputat de la CUP David Fernández s'ha mostrat crític amb la gestió política de la resposta a la condemna. "Des de quan se sabia que hi havia una sentència dura? Quina és la resposta institucional orgànica, a banda de muntar manifestacions i manifestos unitaris com ja sabem fer?", s'ha preguntat, i ha lamentat que "la independència no pot ser una cursa electoral intra-partidària".

En tot cas, ha aplaudit la mobilització de la societat catalana, "ininterrompuda i anòmala", sense cap similitud enlloc d'Europa, i ha etzibat: "Si la repressió política pretén fer renunciar als objectius polítics, la millor resposta és mantenir i ampliar els objectius polítics". "Si no anem junts en aquesta etapa repressiva, ja hem perdut", ha afegit, i ha insistit en la unitat d'acció. També ha dit que potser caldria tornar a "una Assemblea de Catalunya 2.0" o tornar a votar de forma desobedient i amb una participació del 65%. La situació actual del país, de fet, l'ha comparada amb les anomenades Comunitats de Població en Resistència a Guatemala durant la guerra civil a aquell país.

David Fernández, en la presentació de la revista conjunta de Sàpiens i Nació Digital. Foto: Josep Maria Montaner

Inquirit sobre la seva proposta d'unes noves majories, Tardà ha defensat que cal "fer un camí ample on hi càpiga molta gent i diferent, cosa que vol dir crear noves majories", ja que "una taula de quatre potes és més estable que una de dues". "Aquest país necessita unes eleccions el més aviat possible i invertir un govern de tots els partits independentistes i no independentistes favorables a l'autodeterminació" que inclogui JxCat, ERC, comuns i la CUP, ha concretat, i aquest executiu creu que ha d'intentar "tenir un diàleg franc amb el socialisme" i estar "liderat per les esquerres". L'objectiu és "representar un univers de catalans superior al que representa l'actual govern i fer "inevitable" el referèndum, un objectiu que el republicà voldria abordar "l'endemà de les eleccions espanyoles".

Andolz, però, ha insistit que caldria pensar en alternatives al referèndum per facilitar la resolució del xoc. "No es pot posar ni un termini ni necessàriament ha de ser un referèndum", ha asseverat i, com una de les alternatives que es plantegen en cercles acadèmics, ha apuntat que "potser una fórmula innovadora podria passar per una primera votació a l'Estat per decidir si són els catalans els quals han de poder decidir el seu futur". Un exercici, ha assenyalat, que donaria "incentius perquè el sobiranisme intenti convèncer la resta de l'Estat, i viceversa".

Joan Tardà, en una de les seves intervencions a l'acte. Foto: Josep Maria Montaner

En tot cas, Domènech ha posat l'accent en la reacció ciutadana, més enllà de les dificultats entre els partits. "Autocrítica sí, però sobretot autoconfiança, aquestes setmanes m'ha omplert d'orgull la gent", ha asseverat, destacant que a l'exterior es coneixen les mobilitzacions catalanes, no les pugnes partidistes, i ha instat a buscar victòries per reforçar el sobiranisme, com posar l'accent en l'amnistia, cosa que no ha de voler dir renunciar a l'autodeterminació.

A més, l'exdirigent dels comuns ha assegurat que l'Estat també és conscient que "no es pot mantenir la situació catalana eternament", tot i que, en el seu cas, això implica parlar de "victòria o derrota", no de pacte. En relació a la proposta de govern de Tardà, no s'hi ha referit directament, però sí que ha assenyalat que "una de les grans vies de fractura, i que pot aguditzar-se, és social" i això, "en termes d'hegemonia, ha de ser clau en el nou període".

Pilar Calvo, durant la seva intervenció. Foto: Josep Maria Montaner

Davant la possibilitat de noves formes de votar com les que ha proposat Andolz, Fernández s'ha obert a parlar-ne, però ha lamentat la manca de suport de la intel·lectualitat estatal, ja que "el nacionalisme espanyol no ha assumit que la derrota independentista implica la degradació brutal de la democràcia espanyola". Com Domènech, l'exdiputat de la CUP ha insistit que "l'única fractura que hi ha és la social" i també ha subratllat que una de les ensenyances de l'1-O és que cal "no menystenir la voracitat de l'Estat ni la resistència de la gent".

Sobre la proposta governamental de Tardà, Fernández no s'hi ha referit de forma taxativa, tot i admetre que ell voldria que "la taula tingui, pel cap baix, 500 potes, incloent el sindicalisme, les cooperatives, Pimec i Cecot" i el món associatiu. Per això, ha demanat que cal "un debat polític abans que l'electoral", el qual pot derivar en propostes governamentals concretes, però prioritant "unitat i estratègia" més que la forma que ha de prendre.

Xavier Domènech, durant la presentació de la revista sobre la sentència del procés. Foto: Josep Maria Montaner

Calvo, però, ha estat més escèptica respecte les eleccions, i s'ha preguntat: "Què impedeix que ara hi hagi un Parlament de concentració?". En relació a la manca de suport espanyol, ha lamentat que hi ha un "relat de confrontació que té molta potència a la resta de l'Estat i cala molt fora de Catalunya", i ha instat a fer un exercici d'autocrítica i "respectar el sentiment d'identitat de l'altre", també per part de l'independentisme. Malgrat tot, la dirigent de la Crida ha confiat que "on es rebotarà la costura és amb totes les detencions de joves a qui se'ls aplica la llei antiterrorista de forma encoberta", sobre els quals "ja s'està filtrant que no hi ha explosius".

En la línia de traçar ponts, Andolz ha coincidit que "el discurs de deshumanitzar l'altre hi és" també dins l'independentisme cap a Espanya, motiu pel qual ha demanat "reconèixer l'interlocutor a l'altra banda" per facilitar el diàleg. Com a autocrítica, ha lamentat les actuacions de la policia catalana els darrers dies, denunciant activistes: "La repressió ha començat a estar facilitada per part dels Mossos".

Joan Tardà i Sonia Andolz, durant la presentació de la revista sobre el judici de l'1-O. Foto: Josep Maria Montaner

En relació al suport de la resta de l'Estat, Domènech ha recordat que hi ha enquestes que assenyalen que un 44-48% de la ciutadania espanyola està d'acord en que hi hagi un referèndum, "no per simpatia, sinó perquè estan cansats i per resoldre el problema". "Defensar el referèndum no hauria d'implicar perdre unes eleccions", ha reflexionat, i ha rememorat que Adolfo Suárez va restablir la Generalitat tot i provenir de la Falange i tenir pressions militars. "A aquest Estat se li haurà de fer evident que la seva pròpia supervivència passa per la negociació, perquè té un problema de legitimitat", ha reclamat.

Tardà ha apuntat, en relació als governants espanyols, que "la dialèctica se situa entre diàleg sense condicions i el diàleg dins el marc constitucional, però no poden defugir el principi de realitat conforme avui dia els autonomistes són molts menys dels que eren", motiu pel qual no poden ignorar les noves majories socials. En tot cas, ha defensat que "tothom, també l'independentisme, ha d'entendre que no es pot construir cap solució democràtica sense la participació de tothom", fet que implica "afrontar el problema de les identitats internes a Catalunya".

El subdirector de Nació Digital, Ferran Casas, durant la presentació de la revista del procés. Foto: Josep Maria Montaner

En la presentació inicial de la revista, el subdirector de **NacióDigital**, Ferran Casas, ha destacat que aquest exemplar respon a l'aposta del mitjà "pels temes més reflexius, d'anàlisi i profunditat". "Un dels reptes que té el periodisme en temps de xarxes, on el que mana és la immediatesa, quan tots sortim per una petita pantalla de telèfon, és donar context, que entenguem d'on venim", ha subratllat, insistint també en la necessitat d'oferir veus plurals, la inclusió de temes de dades i la perspectiva de gènere.

La directora de Sàpiens, Clàudia Pujol, ha asseverat que el del procés ha estat "el judici més transcendent de les darreres dècades, com ho va ser el de Macià i el de Companys", per bé que ha afegit que "vuit dels darrers deu presidents de la Generalitat ha tingut o manté causes obertes amb la justícia espanyola". "Molt normal no deu ser", ha ironitzat, i ha lamentat que "cada cop que Espanya ha sentit qüestionada la seva unitat territorial, ha intentat físicament empresonar els líders que la desafiaven".